

ÁFRA JÁNOS

Nem a hangszer, hanem a hang

Robbantson bár ki há-
borút, csillapítson hullámot,
törjön meg hatalmat,
vagy biztosítson másoknak
altató nyugalmat szavunk,
mégsem lesz olyan köztünk,
aki ne a semmiségből tartana
vele egyenest bele a semmibe.

De én már e hazatalálás előtt
elértem az elégedettséget,
mert bírom a hallgatást,
anyám, addig is, amíg száz-
ezer füllé nem változhatok,
a -talan-telenség zugaiban
nyugtattva le, aki vagyok.

Az a te, akibe majd
egyszer megérkezem,
akiben talán ott lehetek
már akkor is, ha nem,
egy a figyelemmel,
de felfoghatatlan
távolságra van attól
a testtől, amelyből
dologtalan magzatként
szívtam el az erőt,
eszközzé érelve önmagam,
és mégis, a közelnél is
közelebb ahhoz,
akinek a szavait
utánozva felszámoltam
gyermekhangomat.